12/03/2021

Μήτρος Πέτροβας – ο “δάσκαλος” του Κολοκοτρώνη

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

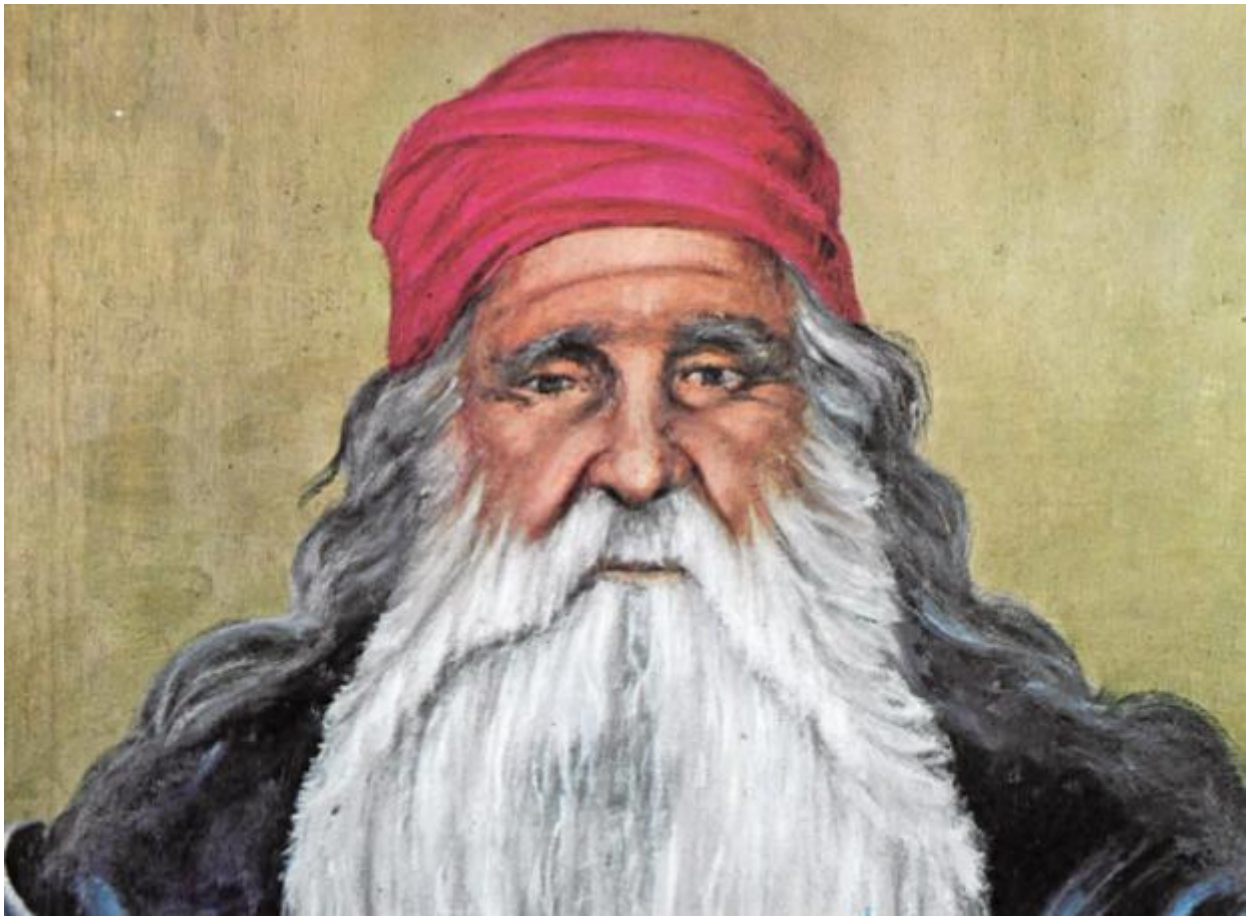

Κλεφτοκαπετάνιος και αγωνιστής του ’21 από τη Μεσσηνία. Είναι περισσότερο γνωστός ως Μητροπέτροβας.

Ο Μήτρος Πέτροβας γεννήθηκε το 1745 (κατ’ άλλες πηγές το 1738) στη Γαράντζα (σημερινή Μέλπεια) της Μεσσηνίας. Ήταν, πιθανώς, γιος του Αγγελή Πέτροβα, αρχηγού ομάδας Κλεφτών επί Ενετοκρατίας (1685-1715).

Συντάχθηκε εξαρχής με τους Κολοκοτρωναίους, με τους οποίους συνδεόταν με δεσμούς αδελφοποιίας, όπως και όλη του η οικογένια. Πήρε μέρος στα Ορλωφικά (1770) και στη συνέχεια εξακολούθησε τον αγώνα του κατά των Τούρκων και Τουρκαλβανών της Πελοποννήσου, στο πλευρό του Κωνσταντίνου Κολοκοτρώνη.

Μετά τον θάνατο του Κωνσταντίνου Κολοκοτρώνη (1785), ο Μητροπέτροβας ανέλαβε την κηδεμονία του νεαρού γιου του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη και υπήρξε ο πρώτος του δάσκαλος στην πολεμική τέχνη

.

Με την έναρξη της Επανάστασης, ο γηραιός Μητροπέτροβας συμμετείχε με δικό του στρατιωτικό σώμα στην απελευθέρωση της Καλαμάτας (23 Μαρτίου 1821) και στη συνέχεια προέλασε στη βόρεια Μεσσηνία, όπου κατέλυσε τις Οθωμανικές αρχές.

Εν συνεχεία, ακολούθησε τον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη κι έλαβε μέρος στη Μάχη του Βαλτετσίου (12-13 Μαΐου 1821), όπου διακρίθηκε όλως ιδιαιτέρως, παρά το προχωρημένο της ηλικίας του, ενώ συμμετείχε και στις επιχειρήσεις για την απελευθέρωση της Τριπολιτσάς (23 Σεπτεμβρίου 1821).

Ο Μητροπέτροβας ήταν όχι μόνο ένας από τους γενναιότερους οπλαρχηγούς, αλλά και ο πιο συνετός, ο Νέστωρ του Αγώνα. Ο Κολοκοτρώνης τον τιμούσε και τον σεβόταν και τον αποκαλούσε πάντα “Μπάρμπα” και ζητούσε τη γνώμη του σε κάθε κρίσιμη περίσταση.

Και ο γηραιός οπλαρχηγός ήταν αφοσιωμένος μέχρι θανάτου στον μαθητή του και τον ακολουθούσε παντού. Ακόμη και στη φυλακή, όταν πήρε το μέρος του στις εμφύλιες διαμάχες του 1824-1825.

Μετά την απόβαση του Ιμπραήμ στην Πελοπόννησο τον Φεβρουάριο του 1925 και τον κίνδυνο που διέτρεχε η επανάσταση, η κυβέρνηση Κουντουριώτη απελευθέρωσε τους αντικυβερνητικούς, μεταξύ αυτών και τον Μητροπέτροβα, που τον είχε υπό περιορισμό στο μοναστήρι του Προφήτη Ηλία στην Ύδρα.

Με το βαθμό του στρατηγού, ο μεσσήνιος οπλαρχηγός έλαβε ενεργό μέρος στον πόλεμο φθοράς που εξαπέλυσε ο Κολοκοτρώνης εναντίον του Αιγύπτιου πασά στην Πελοπόννησο.

Μετά την απελευθέρωση υποστήριξε τον Ιωάννη Καποδίστρια, όπως και ο Κολοκοτρώνης. Κατά τη διάρκεια της Βαυαροκρατίας, ο Μητροπέτροβας στασίασε κατά της Αντιβασιλείας, μετά την καταδίκη σε θάνατο του Κολοκοτρώνη και του Πλαπούτα (22 Μαΐου 1834). Με τη βοήθεια των παλαιών οπλαρχηγών Γκρίτζαλη, Κόλια Πλαπούτα και Τζαμαλή, που όλοι τους ανήκαν στο ρωσόφιλο κόμμα των Ναπαίων, ξεσήκωσε τη Μεσσηνία τον Αύγουστο του 1834 και κατέλυσε τις αρχές στην Καλαμάτα και το Νησίον (σημερινή Μεσσήνη).

Στη συνέχεια θέλησε να βαδίσει κατά της Αρκαδίας, αλλά τον πρόλαβαν τα κυβερνητικά στρατεύματα υπό τον βαυαρό αξιωματικό Κρίστιαν Σμαλτς στη Φρουτζάλα (σημερινή Θουρία Μεσσηνίας). Στη μάχη που συνήφθηκε, συνελήφθη αιχμάλωτος και φυλακίστηκε στο Νεόκαστρο της Πύλου.

Εν τω μεταξύ, τα κυβερνητικά στρατεύματα κατόρθωσαν να καταστείλουν την εξέγερση και να συλλάβουν τους αρχηγούς της. Στη δίκη που ακολούθησε, οι Γκρίτζαλης και Τζαμαλής καταδικάσθηκαν σε θάνατο και εκτελέστηκαν, ενώ ο Μητροπέτροβας, αν και πρωταίτιος της εξέγερσης, καταδικάστηκε σε κάθειρξη 15 ετών, λόγω του προχωρημένου της ηλικίας του και των μεγάλων υπηρεσιών του προς την πατρίδα κατά τη διάρκεια της επανάστασης. Δύο χρόνια αργότερα αποφυλακίστηκε, με χάρη που του έδωσε ο βασιλιάς Όθων.

Ο Μητροπέτροβας πέθανε πλήρης ημερών, στις 12 Μαρτίου του 1838, αφήνοντας στη ζωή δύο γιους, τον Αντώνιο (1775-1855) και τον Πέτρο.

Πηγή: SanSimera.gr